

Mál nr. 538/2011
M og
Vátryggingafélagið V v. slysátryggingar ökumanns og eiganda A

Bifreiðinni A var ekið aftan á aðra bifreið á Bústaðavegi í Reykjavík þ. 18.8.2008

Gögn.

1. Málskot móttakið þ. 30.12.2011 ásamt fylgiskjöllum 1-9
2. Bréf V dags. 17.1.2011

Málsatvik.

M ók A eftir Bústaðavegi í Reykjavík og ók aftan á bifreið sem var á götunni kyrrstæð. Við það fékk M hálshnykk. M krefst bóta úr slysátryggingu ökumanns og eiganda og var slysið tilkynnt V þ. 28.1.2010. Lögmaður V telur að M hafi ekki getað gert sér grein fyrir að hún hafi orðið fyrir varanlegu tjóni sem afleiðingar slyssins fyrr en þ. 9.2.2010. V hafnar bótaskyldu og telur að ársfresturinn skv. 124.gr. vátryggingasamningalaga nr. 30/2004 hafi verið liðinn þegar krafan var tilkynnt til V. V telur að strax á tjónsdegi hafi M verið afleiðingar slyssins kunnar, en í allra síðasta lagi byrji ársfresturinn að líða í október-nóvember 2008 þegar M leitaði aftur til heilsugæslu vegna slyssins.

Álit.

Miðað við fyrirbyggjandi gögn er óvarlegt að ætla að M hafi mátt gera sér grein fyrir að hún hefði orðið fyrir varanlegu tjóni vegna slyssins fyrr en hún ákveður að leita til lögmanns vegna þess og fær síðan endanlega staðfestingu með læknisvottorði dags. 16.3.2010. Krafa M var því ekki tilkynnt eftir að ársfrestur skv. 124.gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingasamninga var liðinn. Hins vegar er hvergi í gögnum málsins að finna sönnun á orsakatengslum milli slyssins og þeirra áverka sem M krefst þess að fá bættá út slysátryggingunni. Þar sem ekki liggur fyrir sönnun á orsakatengslum hvað varðar slysið og áverkana þá er ekki hægt að úrskurða um að M eigi rétt á bótum miðað við fyrirbyggjandi gögn í málinu.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysátryggingu eiganda og ökumanns hjá V.

Reykjavík 14.2. 2012.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.